

ALBERT LLINÓS

La Coral Canigó, sota la direcció de Xavier Solà, interpretant el concert 'Stabat Mater, dels Dolors al contemporani' a L'Atlàntida

Dolor confortat amb música

La Coral Canigó estrena un 'Stabat Mater' del compositor i cantant Jordi Domènech

Cicle de Música Religiosa de Vic. 'Stabat Mater, dels Dolors al contemporani'. Coral Canigó. Direcció. Xavier Solà. L'Atlàntida. Dilluns, 25 de març de 2013.

Vic

Montserrat Rius

Tercer concert de la 9a edició del Cicle de Música Religiosa de Vic. Dilluns al vespre, a L'Atlàntida, la Coral Canigó dirigida per Xavier Solà complia amb el programa *Stabat Mater: dels Dolors al contemporani*. Tres compositors catalans per un concert on la música s'endinsava de ple ja en la Setmana Santa.

El primer *Stabat Mater* a

ser interpretar va correspondre al de Josep Caroler, una obra del segle XVIII per a cor, violins i orgue. Seguiu a aquesta peça la bellíssima *Missa Polimnia Flos* del vigatà Josep Baucells i, per acabar, l'estrena de l'*Stabat Mater*, compost pel músic i compositor Jordi Domènech entre els anys 2005 i 2008. Confessava l'autor que aquesta peça no havia estat mai un encàrrec, ni mai no la va fer pensant en cap coral ni solista, tot i que l'ha dedicada a la Coral Canigó. Sens dubte és una obra contemporània, tot i que recorda reminiscències clàssiques i té una línia, en el to, discontinua, baixa fins al grau màxim de tristesa i desolació per tornar a pujar, en un final formida-

ble i d'una bellesa incomparable, a un to que esdevé el triomf de l'esperança, l'acceptació del dolor confortat per la música.

L'*Stabat Mater* de Domènech no és una partitura fàcil d'interpretar. Composta per

En el concert es va interpretar també la 'Missa Polimnia Flos', de Baucells

a cor, contralt i orgue, en aquest cas tots van complir amb escreix amb la seva tasca. I ho van fer posant-hi l'ànima i posant-hi tota aquella espiritualitat que requereixen unes obres compostes

perquè la tècnica –afinació i dicció impecables, unitat de conjunt– formi una simbiosi perfecta en la manera de transmetre l'obra. La Coral Canigó va mostrar, un cop més, que és capaç d'assolir molt bon nivell en tot allò que es proposa. Xavier Solà va dirigir amb fermesa i contundència una formació que, com ja hem dit, va respondre a les expectatives creades. La mezzosoprano Marisa Roca, amb una veu poderosa, d'ample coloratura, consistent i amb pes, va actuar amb seguretat i va reeixir en les parts més compromeses del concert. Bon so i treball a l'orgue per part de Mercè Sanchís i, en conjunt, brillantor en les tres obres i maduresa en la formació.